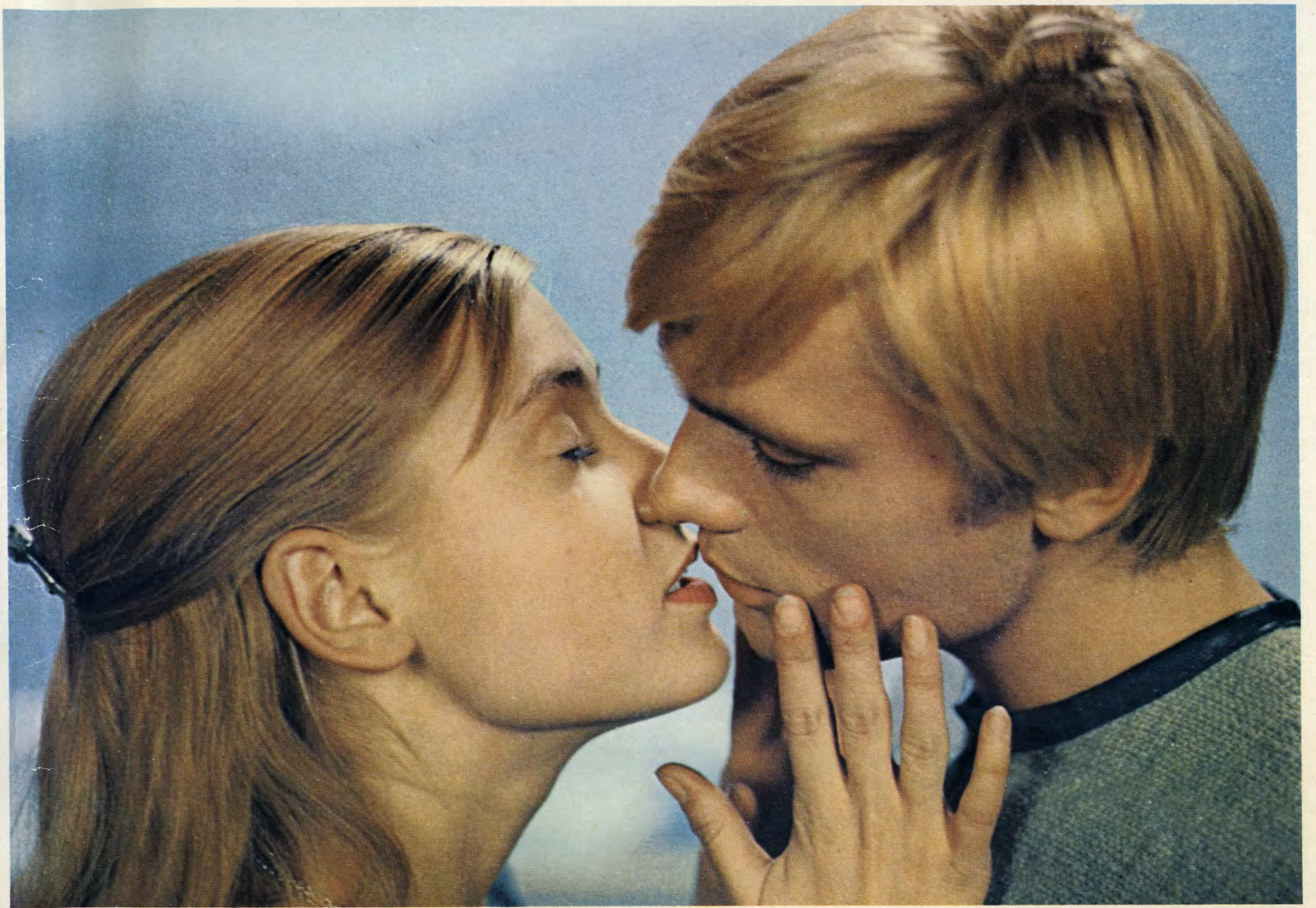

DEN
RØDE
KAPPE

Signe: Gitte Hænning
Hagbard: Oleg Vidov
Kong Sigvors dronning: Eva Dahlbeck
Kong Sigvor: Gunnar Björnstrand
Bengerd: Lisbeth Movin
Kong Håmunds enke: Birgitte Federspiel
Bilvis: Johannes Meyer
Bølvis: Håkan Jahnberg
Hildegisl: Manfred Reddemann
Hake: Henning Palner
Sigvald: Gisli Alfredsson
Helvin: Folmer Ruhbæk
Alf: Borgar Gardarsson
Håmund: Jørgen Lantz
Alger: Frederik Tharaldsen
Rigmor: Sisse Reingaard
Dekoration og kostumer: P. A. Lundgren
Dialog: Frank Jæger
Camera: Henning Bendtsen D. F. F.
Musik: Per Nørgaard -
Manuskript og instruktion: Gabriel Axel
Produceret af Bent Cristensen
og Johan Bonnier

DEN RØDE KAPPE

- et sted i Norden omkring år 1000.

DEN RØDE KAPPE er beretningen om Hagbard og Signe. Det u dødelige drama om den store kærlighed, der sættes i så tragisk et relief af den voldsomme fejde mellem Håmund og Sigvorslægtene. Handlingen foregår et sted i nord. Saxo fortalte historien. Shakespeare har siden fortalt den. Historien er evig, den er nutidig. Her er temaet gendigtet i filmens sprog.

Siden tidlig morgen har kampen stået. Mænd og heste er trætte. En ærlig kamp, men en kamp, der måtte kæmpes. Kong Sigvor skønner, at striden må slutte og fejden høre op. Han taler: - Jeg, Kong Sigvor, som i tvekamp fælded Kong Håmund, jeg siger Jer, at død og hævn avler kun hævn og død! På Kong Sigvors gård skal freden mellem slægterne besegles. Her venter Dronningen og Signe, den unge datter. Hvor mange af mændene vender hjem? Alle, - denne gang!

Krigernes sår plejes. Forberedelserne til gildet, der skal besegle freden går i gang og Hildegisl, en fornem gæst fra Tyskland, benytter den gunstige stemning til at gøre Signe sin opvartning.

Men Signe har kun øje for Hagbart, som hun her ser for første gang. Fra dette før-

ste møde vokser en kærlighed så stærk, at den skulle blive skæbnesvanger.

I nattens mørke mødes Hagbard og Signe ved tingstedet. Hildegisl belurer dem, han gribes af den forsmåede bejlers forbitrelse og beslutter sig til at rydde sin rival af vejen.

Han opsøger den blinde, gamle Bølvis, Kong Sigvors rådgiver, og frister ham med guld til at smede en intrige, der vil koste Hagbard livet. En dag, mens Hagbard er på jagt, udfører den gamle Bølvis sit rænkespil. Det lykkes ham at så mistro og tvivl mellem Håmund- og Sigvor-sønnerne. Kampen om blodhævn blusser op påny, denne gang med en frygtelig brutalitet. En kamp uden nåde. En kamp uden ære.

Hagbard når frem til kamppladsen for her at hjælpe sine brødre, men Kong Sigvor har overtaget og tvinger ham til flugt. Hagbard er nu fredløs, men han sværger, at han vil komme tilbage for at hente sin Signe.

Ved list vender han tilbage til Kong Sigvors gård. I Signes kammer genforenes de to elskende, men Hildegisl har fattet mistanke og ved ternen Bengers hjælp, afslører han Hagbard.

Kampen er ulige, han overmandes og føres til den rettergang, der ender den spændende og dramatiske beretning om Hagbard og Signe.

Oleg Vidov, »Den røde kappe«s Hagbard er et af moderne russisk films største unge talenter. Han er født i 1944 og har medvirket i adskillige russiske film. »Den røde kappe« præsenterer ham for første gang i en ikke sovjetisk produktion.

Gitte Hænning er »Den røde kappe«s Signe. Den 20-årige Gitte er mest kendt blot under sit fornavn som popsangerinde af første rang- og salgsklasse i Danmark og Tyskland. I Danmark filmdebuterede hun seriøst, men urimeligt upåagtet som 14-årig i »Ullabella«. Signe er Gitte's første alvorlige dramatiske rolle.

Per Nørgaard, »Den røde kappe«s kun 34-årige komponist er et af de mest alsidige musiknavne i Skandinavien. Som konservatorielærer, medlem af kulturudvalg og kunstfond er han med til at præge musiklivet i Danmark, og som komponist har han gang på gang vakt stor opmærksomhed. De fleste TV-seere husker hans musik til Ionesco- og Flemming Flindt-balletten »Den unge mand skal giftes« - og hans utraditionelle »Babel« i Stockholm var en happening, der gav genlyd i hele Norden. Hans første opera »Labyrinten« får premiere på Det kgl. Teater i foråret 1967.

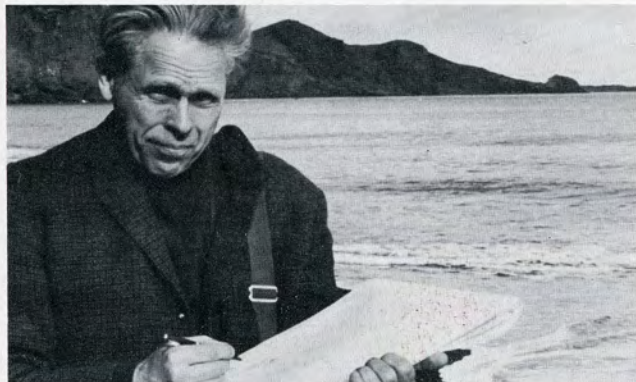
Eva Dahlbeck, »Den røde kappe«s stærke kvindeskikkelse, dronningen, Signe's mor, er en af svensk films største skuespillerinder - og hendes register spænder fra det lystige til det tragiske. Ingmar Bergman har atter og atter benyttet fru Dahlbeck i sine film - hyppigt med Gunnar Björnstrand som modspiller. Fru Eva Dahlbeck har i de seneste år bevist sit alsidige talent også som forfatterinde - sidst gennem manuskriptet til filmen »Ønskemordet«, der nylig havde premiere i Stockholm.

Gunnar Björnstrand, »Den røde kappe«s Kong Sigvor er en af svensk films store karakterskuespillere. Han debuterede på scenen i 1933 og har medvirket i adskillige lystspil med en helt uimodståelig destrait charme; berømt er han måske navnlig blevet gennem sit magtfulde karakterspil i Ingmar Bergman-film som »Det syvende segl«, »Sommernattens smil« og »Ved vejs ende«.

Frank Jæger, »Den røde kappe«s dialogforfatter er som lyriker og prosaist et af efterkrigstidens mest markante navne i dansk litteratur. Han spænder fra blide kærlighedsdigte til barske og groteske »folkeeventyr«. Evnen til at gøre historiske emner »selvoplevede« har Jæger bl. a. vist i romaner om Jeanne d'Arc »Jomfruen fra Orléans«. Som dramatiker har Jæger skabt adskillige radiohørspil og en række fremragende oversættelser for teatret. »Den røde kappe« er hans første filmarbejde.

P. A. Lundgren, »Den røde kappe«s dekorationskunstner har vundet sine sporer i Ingmar Bergman's film. Sin store historiske viden og fabulerende evne til at digte videre på denne viden, viste han bl. a. i den berømte Bergman-film »Jomfrukilden«. ASA-film betragter det som en stor ære, at den ikke helt unge P. A. Lundgren tog sig af arbejdet med en film, der skulle optages i det barske Island. I »Den røde kappe« har Lundgren ikke søgt at skabe historisk realisme, men han har digtet en historisk stemning, der tager udgangspunkt i nutidig kunst.

Henning Bentsen, »Den røde kappe«s filmfotograf, har stået bag kameraet i 25 år og han har præsteret næsten 2 film om året. Det var en erfaren fotograf, Th. Dreyer valgte til sine sidste storværker »Ordet« og »Gertrud« - og det var en enig jury, som tildelte Henning Bentsen en »Bodil« for de pragtfulde naturoptagelser i »Paw«-filmen. Evnen til at gengive naturens farverige stemninger og det indgående kendskab til Gabriel Axel's arbejdsmåde (samarbejdet begyndte med »Det tossede Paradis«) gjorde Henning Bentsen selvskreven til den hidtil største og mest krævende danske filmopgave »Den røde kappe«.

Gabriel Axel, »Den røde kappe«s instruktør har haft sin opvækst og en del af sin oprindelige karriere som skuespiller i Frankrig fra 1945-50 hos Louis Jouvet på Theatre de l'Athéné i Paris. I København skabte han sit navn gennem fremragende teater-iscenesættelser og filmopgaver som »Det tossede Paradis« og »Paradis retur«. I de senere år har Gabriel Axel fortrinsvis helliget sig TV-teatret - og først efter en treårig pause er han vendt tilbage til filmen som instruktør af »Den røde kappe«, den hidtil største udfordring til hans fortællekunst.

Instruktørass.: Jens Ravn
Klip og script: Lars Brydésen
Lyd: Kaj Gram Larsen D. T. F.
Camera ass.: Ole Schultz Jensen
Still foto: Claus Ørsted
Special effects: Josef Møller
Rekvisitør: Peter Højmark
Belysning: Svend Bregénborg
Make-up: Eric Whiten
Kostumer udført af: Ulla Britt Söderlund
Historisk konsulent: Erik Kjærsgaard
Co-produktion
ASA Film Production A/S,
Movie Art of Europe AB og
EDDA FILM, Reykjavik
Laboratorium: Johan Ankerstjerne A/S
R. C. A. sound system
Produktionsledelse:
Just Betzer, Gösta Bergkvist,
Benedikt Arnason

ASA

De mest fremtrædende personer:
Instruktør: Gabriel Axel
Fotograf: Henning Benttsen
Hagbard: Oleg Widow, Sovjetunionen
Signe: Gitte Henning
Håmunds dronning: Birgitte Federspiel
Bengred: Lisbeth Movin
Kong Sivor: Gunnar Björnstrand, Sverige
Hans dronning: Eva Dahlbeck, Sverige
Hildegisl: Manfred Reddeman, Tyskland

□ DEN RØDE KAPPE hedder en usædvanlig dansk film, der netop har haft premiere. Det er

- 1) den hidtil dyreste danske farvefilm (3 mill. kr.),
- 2) en co-produktion mellem ASA, Danmark, MAE, Sverige, og EDDA, Island.
- 3) den kommer på de tre sprog,

- 4) og den bliver solgt til bl. a. Sovjetunionen, fordi
- 5) en af hovedrollerne, Hagbard, spilles af en ung sovjetisk skuespiller, Oleg Widow, der som den kvindelige hovedperson har
- 6) Gitte Hæning i en helt anden rolle end den, hun plejer at have som pop-stjerne.

7) Desuden deltager en tysk skuespiller, Manfred Reddeman, der under optagelserne lærte dansk og svensk. Optagelserne foregik i studier i Stockholm, og

8) for første gang er der foretaget filmoptagelser til en handling-film i Islands storslåede natur.

9) Desuden medvirker kendte skuespillere fra Danmark, Island, Sverige og Norge.

Filmen er sagnet om Hagbard og Signe, der blev bygget over folkevisen og Saxo Grammaticus' krønike. Den handler om venskab, misforståelser, had og hævn (især det sidstnævnte). Den handler om skønhed, elskov og død (når slægterne skal hævne de tabte sønner). Produktionsledere er Just Betzer, Danmark, Werner Süsskind, Sverige, og Benedikt Arnasson, Island, og dialogen er skrevet af Frank Jæger.

Optagelserne på Island krævede meget af den 60 mand store stab. De fandt sted på ødemarkerne fire mil fra polarcirklen.

Et enkelt problem: Der skulle skaffes 30 heste. I tre måneder

rejste en ekspert rundt på Island for at finde de stærkeste, køneste og bedste heste. Det tekniske materiel var nedpakket i lufttætte kasser for at bevare det kostbare udstyr intakt under de hårde vilkår.

□ Oleg Widow kan ikke tale dansk. I filmen har en anden dog indtalt hans rolle på vort sprog, men under optagelserne spurgte han på russisk, mens Gitte Hæning svarede på dansk – uden at forstå et ord af, hvad han sagde. Alle havde regnet med, at der ville opstå store sprogvanskeligheder, men begge skuespillere kendte naturligvis manuskriptets indhold, så det gik glimrende.

– Man kan også læse betoning i hinandens øjne, er Gitte Hænings kommentar.

Hun agter i øvrigt ikke at svigte sit pop-publikum, som hun især har i Tyskland, men håber dog at få flere opgaver som rigtig skuespillerinde.

Den 23-årige Oleg Widow sluttede i foråret sin filmskole. Han har indspillet tre film. Han vil sikkert få mange tilhængere efter sin udenlandske debut. *gorm*

1. Kong Sivors tre sønner strider med storkongen Håmunds slægt. Blodbævnstraditionen holdes i hævd. Men efter en hård kamp mellem sønnerne slutter de to kongeslægter forlig.

2. Sønerne drager hjem til forsoningsfest. Kong Sivors datter, Signe, vasker Håmunds søn, Hagbard, før festen. Det er deres første møde – og forelskelse ved første blik.

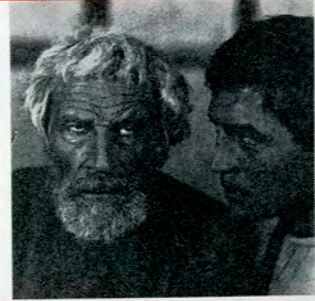

3. Hagbard har imidlertid en farlig og lumsk rival i den tyske gæst, Hildegisl, som forgæves forsøger at vinde Signe. Under festen gør han Hagbard opmærksom på, at han skal holde sig i ro.

DEN RØDE KAPPE

4. Men de to unge aftaler et møde efter festen, og for første gang er de alene i naturen.

5. Tyskeren vil hævne dette forhold, og det lykkes ham sammen med den onde Bolvis at så tvivl, løgn og mistro i venskabet mellem sønnerne.

6. Kampen blusser op – og en slåskamp på stranden er så skænseløs, at kun Hagbard overlever. Han må flygte til sin egen gård – og lade Signe blive hos sin far, der har erklæret ham fredslos.

7. Hagbard savner Signe, men indser, at han ikke kan klare sig mod Sivors mænd. Han forklede sig derfor i kvindeklæder med en rød kappe, hvorved det lykkes ham at komme ind på Sivors gård uden at blive opdaget.

8. Han kommer ind til Signe og sover lykkeligt sammen med hende, men tyskeren genkender hesten i stalden, og ternen Bengered går til kong Sivor, der dog ikke tror hende.

9. For at overbevise kongen, stjæler hun Hagbards sværd. Kongen slår straks alarm, og efter en kamp bliver Hagbard overmandet. Han skal hænges.

10. Hans sidste ønske er at se den røde kappe i galgen. Hvorfor, giver filmen svaret på. Det vil vi ikke robe. Slutningen er som starten: blodbævnstraditionerne fortsætter. Slægterne kæmper som aldrig før.

